

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. София, 03.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 22.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7964** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

В. И. В. от [населено място] не е доволен от заповед № 2761/01.09.2011 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП СДВР, с която оспорващият е задържан за 24 часа като заподозрян в извършено престъпление по чл. 209, ал. 1 НК.

В жалбата са въведени оплаквания, че актът противоречи на материалния закон. Подателят ѝ сочи, че образуваната в 06 РУП СДВР преписка № 21090/ 11 г. има за предмет предварителна проверка по повод жалба на гражданин, чиято цел е да се снемат обяснения и да се съберат документи, въз основа на които прокурорът да прецени дали е извършено престъпление от общ характер и да образува наказателно производство срещу виновното лице. Преди да е приключила полицейската проверка не може да се приеме, че престъпното деяние е факт. По тези съображения оспорващият счита, че актът не съответства на целта на закона. Искането до съда е за отмяната му, без да се претендират разноски.

Ответникът – полицейски орган при 06 РУП СДВР, не ангажира становище по съществуването на спора.

От фактическа страна се установява:

Видно от служебна бележка, издадена от името на началник група „Човешки ресурси” - 06 РУП СДВР, към 01.09.2011 г. Х. Н. Т. е заемал длъжност разузнавач VI степен в група „Криминална полиция” към участък „Овча купел” при 06 РУП СДВР. На 01.09.2011 г. той съставил докладна записка, в която отразил резултатите от проведени от служителите на 06 РУП СДВР и ОДМВР П. оперативно – издирвателни

мероприятия, при които е установено, че за времето от 01.11.2010 г. до 05.11.2010 г. В., чрез офис, намиращ се в кв. Горна баня – С., се е регистрирал в системата на куриерска фирма „Е. Е.” с имената И. Г. П.. Впоследствие, в качеството си на продавач в интернет аукцион „А.бг” е изпратил чрез цитираната фирма пратки със стоки от различни населени места в Б. до техни купувачи. При получаване на една от пратките, под № 95191049 с предназначение [населено място], купувачът А. Б. установява, че поръчаната стока не съответства по марка и модел на получената. Снети са обяснения от Б. и от двама служители на Е. Е.. В дружеството на 03.11.2010 г. е получено разпореждане на полицейски орган при ОДМВР Б. за блокиране на наложен платеж по товарителница от 02.11.2010 г. на стойност 100 лв, касаеща пратка на лице с имена И. П..

Въз основа на материалите от проверката е образувано досъдебно производство ЗМ № 15319/ 02.09.2011 г. по описа на Об РУП СДВР, пр. пр. № 12084/ 02.09.2011 г. за престъпление по чл. 209, ал. 1 НК.

На 01.09.2011 г. в 11,00 ч., Х. Т., на длъжност „ОР” в Об РУП – СДВР издал заповед за задържане за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на Об РУП – СДВР на жалбоподателя, в която е посочено правно основание чл. 63, ал. 1 от ЗМВР и фактическо такова – като заподозрян в извършване на престъпление по чл. 209, ал. 1 НК - преписка вх. № 21090/ 2011 г. Съставен е и протокол за личен обиск на В. от полицаи в Об РУП – СДВР и от жалбоподателя са снети обяснения, според които той е продавал вещи, отразени като такива втора употреба, по интернет, за което е използвал офис на Е. Е. в кв. Горна Б..

Изложените факти съдът приема за установени от писмените доказателства, съставляващи преписката по издаване на акта, които не бяха оспорени от страните.

Заповед № 2761/ 01.09.2011 г. е връчена на В. непосредствено след издаването ѝ, като му е осигурена незабавна възможност да я обжалва пред съда, което е сторено два дни по - късно.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Административният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 вр. чл. 170 от ЗМВР и доколкото съдържа реквизитите по чл. 63 от ППЗМВР, се налага изводът, че са спазени изискванията за формата му. Посоченото от ответника фактическо основание е наличието на преписка с отразен номер, както и обстоятелството, че В. е заподозрян в извършване на престъпление по чл.209, ал. 1 НК.

В разпоредбата на чл. 63, ал. 1 са предвидени осем хипотези, при които, в условията на оперативна самостоятелност, полицейският орган е овластен да приложи принудителна административна мярка „задържане”. Първата от тях е тази по т. 1 - при наличие на данни, че дадено лице е извършило престъпление. Цифровото обозначаване на конкретната хипотеза по чл. 63, ал. 1 ЗМВР ответникът не е посочил, но същата се установява от словесното ѝ описание – задържаното лице е заподозряно в извършване на престъпление по чл. 209, ал. 1 НК.

В доктрината е безспорно възприето разбирането, че непосочването на фактическите основания за издаването на акта /чл. 59, ал.2, т. 4, предл. 1 АПК/, включително когато е на оперативна самостоятелност, е абсолютно основание за отмяната му. Фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право и са необходим ограничителен белег на това право. Затова липсата им не просто не позволява индивидуализирането му, за да бъде то проверено, а сочи пряко на отсъствието му. Тя не може да бъде запълвана пред съда чрез

доказателства, тъй като изобщо няма предмет на доказване и не може да бъде заменена и от посочването на правни основания. Обратно, непосочването или погрешното посочване на такива, не е отменително основание, защото съдът не е обвързан от правната преценка на органа.

При данните, че отразеното от органа фактическо основание покрива изцяло хипотезата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР, се налага изводът, че актът е издаден в нарушение на процесуално правило, което не е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, тъй като не поставя под съмнение установените в административното производство правнозначими факти (арг. чл. 7, ал. 3 АПК), нито е обусловило засягане на правото на защита на В..

Задържането на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 64 от ЗМВР за срок, не по - дълъг от 24 часа, представлява принудителна административна мярка по чл.22 ЗАНН, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличие на данни, от които да може да се направи обосновано предположение, че определено лице е извършило престъпление. Не е необходимо да се съдържат конкретните обстоятелства, довели до прилагане на мярката. Достатъчно е към преписката да са приобщени данни, от които да се направи обосновано предположение, че лицето може да е извършило престъпление. В разглеждания случай от докладната записка от полицейския орган, в която са описани обстоятелствата по установяване на регистрирането на жалбоподателя с имената И. Г. П. в системата на Е. Е., предлагане на стоки за продажба по Интернет, изпращане на такива чрез цитирания пощенски оператор до купувачи, сред които А. Б., констатираното от последната несъответствие на вида и качеството на конкретна стока се установява, че към 01.09.2011 г. са налице "данни" по смисъла на закона за извършено престъпление - същото е посочено в преписката /и в самата заповед/ като такова по чл. 209, ал. 1 от НК. Анализът на приетите по делото доказателства, наред с пасивната процесуална позиция на жалбоподателя обуславя извод, че в случая са съществували данни за съпричастност на задържаното лице към извършване на престъпление по чл.209, ал. 1 от НК, т. е. такива, които към момента на издаване на заповедта правят предположението за извършено престъпление вероятно обосновано. Мярката по чл. 63 ЗМВР се предприема с цел започване на разследване на вероятен извършител на престъпление, поради което не е необходимо данните да са пълни, нито категорично да уличават лицето в извършване на престъпно посегателство. Чрез приобщаването на преписка вх. № 21090/ 2011 г. по описа на 06 РУП - СДВР административният орган изпълни доказателствената си задача да установи наличието на данни, които свързват жалбоподателя с разследване на конкретно извършено престъпление. Това означава, че заповедта не противоречи на материалния закон и на неговата цел и подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена.

Независимо от изхода на спора на ответника не следва да се присъждат разноски по делото поради липсата на заявено искане.

Ръководен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. И. В. от [населено място] срещу заповед № 2761/ 01.09.2011 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП - СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: